

Pou de neu d'en Vesa o del Diabre

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Collet dels Pous d'en Vesa
Emplaçament	El pou de neu es troba situat enmig d'una fageda sota el coll del Pou d'en Vesa.
Alçada:	1.150 m

Coordenades:

Latitud:	41.74551
Longitud:	2.35606
UTM Est (X):	446458
UTM Nord (Y):	4621721

Classificació

Número de fitxa	08234-207
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVII-XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	A mitjans del segle XX, al pou hi va caure una vaca del mas del Samon i per a poder-la rescatar es va haver d'esfondrar una part de la seva estructura.
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Privada
Titular:	08234A001000360000IT
Fitxes associades:	
Congesta del coll del Pou d'en Vesa	
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González

Descripció

Pou de neu de planta circular, situat enmig d'una fageda sota el collet dels Pous d'en Vesa. Es troba a uns 1.150 m d'altitud, amb orientació nord-est, i les seves mides aproximades són 6 m de diàmetre i uns 9 m de fondària màxima aparent.

El seu interior conserva bona part del revestiment de pedra seca.

Observacions:

Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny (Sant Pere de Vilamajor) número 550.
A l'inventari de López Cortijo (vegeu bibliografia) és el número 7.

Història

Durant els segles XVII-XVIII es va produir la màxima activitat constructora de pous de neu i congestes, relacionat amb un període climàtic molt fred.

El petit complex de pous situats a l'entorn de l'obaga del turó del Samon, és el més meridional del Montseny. Aquesta zona es troba coberta de faigs, fet que fa pensar que, antigament, s'hi donaven les condicions climàtiques adequades per a bastir-hi pous i congestes.

Els pous de neu són excavacions senzilles fetes en el sòl natural de la muntanya, situades tant en indrets de gran pendent com en zones més planeres. Les seves mides són variables, tot i que sempre són de planta cilíndrica, sense coberta d'obra. Generalment, el seu interior es revestia de pedra seca, procedent del seu entorn o de la mateixa excavació, però en alguns casos aprofitaven directament la roca natural. A l'exterior es construïa un mur de contenció, que li donava el característic perfil circular atalussat d'aquestes construccions.

Bibliografia

DANTÍ, J.; CANTARELL, C.; CORNELLAS, P. (2007) Pous de glaç al Vallès Oriental. Granollers: Consell Comarcal del Vallès Oriental, p. 120.

LA MONGIA DE VILAMAJOR. Punt d'informació del Parc Natural del Montseny i de Sant Pere de Vilamajor. (2013) El pou d'en Vesa: un pou de glaç fet pel diable? (fulletó). Sant Pere de Vilamajor: Diputació de Barcelona, Xarxa de Municipis. Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor.

LÓPEZ CORTIJO, J. (1992) "Els pous de neu i de glaç del Montseny: Inventari per a una preservació". Monografies del Montseny, 7. Viladrau: Amics del Montseny, p. 61-97.

MUSEU ETNOLÒGIC DEL MONTSENY - CPCPTC (1999). Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny (Sant Pere de Vilamajor).

NUET BADIA, J. (1970). "Els pous de neu del Montseny". Muntanya, Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, any XCIV, núm. 650. Barcelona: Centre Excursionista de Catalunya, p. 75-86.

POUS DE GLAÇ AL VALLÈS ORIENTAL, Consell Comarcal del Vallès Oriental:

www.perebascones.com/pousdeglac/index.html

